Gerson, Johannes; Geiler von Kaysersberg, Johannes [Editor]; Schott, Petrus [Editor]: (Pars 1): Opera
[Straßburg: Johannes Grüninger], 10. Sept. 1488 Seite 310

ato cōplemēto p gloriam in futuro Prestā/
te eo q̇ est bn̄dictus in secula seculoꝝ amē.
Finit.

h

Sequitur proposi/
tio facta ab eodē dn̄o Cancellario coiā an
glicis pisi⁹/eūtibꝫ ad sacrū cōciliū pisis ꝛh
ex pte vniūsitatꝫ pisien̄. An. dn̄i. mcccc viij.

C Ongratulat̄ vr̄e deuotioni/
vr̄o zelo ferueti/vr̄e laborio/
se sz laudabilissime legationi
Cōgratulat̄ ꝛ applaudit o re
uerēdissimi ꝛ p̄clarissimi pa/
tres/o doctissimi et sapiētes viri et frēs in
xp̄i dilectiōe carissimi. Cōgratulat̄ inquā
et cōgaudet amatrix ꝛ admiratrix ꝛ cultrix
bonoꝝ oim/pisien̄. vniuersitas itaqꝫ nō e/
mulat̄ nec gaudet sup iniq̄tate. cōgaudꝫ āt
veritati. Quid ni cōgaudeat igit̄ sup veri/
tate/qꝫ vt soletis āplectimini ꝛ cōplexā reti
netis. et retentā ad effectū deducere totꝫ stu
dioꝝ neruis conamini Est aūt mō cōgra/
tulatiōis nr̄e spūalis/thema satis accōmo
dū verbū Ozee ꝓphicū. Ozee p̄mo. Cōgra
tulabātur filij isrl' et filij iuda piter Itaqꝫ li
bet exclamare Ecce qꝫ bonū et qꝫ iocūdum
habitare frēs in vnū/cōuenire scꝫ ꝛ congre
gare ad vnū cōciliū. nam in cōcilio iustoꝝ
et cōgregatione magna opa dn̄i Et hoc est
cōciliū sacrū et venerādū/ad qđ legati pgi/
tis. qđ pisis deo duce et auctore celebrabit̄
vtinā felici put optandū ꝛ sperandū est ad
uentu. Ait quippe veritas q̄ omne regnuꝫ
in se diuisum desolabit̄. et a cōtrario vnitū
in se regnū manet qđ vidit salustius Con
cordia inq̄t pue res crescūt. discordia maxi
me dilabūtur. Cur ergo nō bn̄ sperabitur
dū adunat̄ eccia. dū cōuocat̄ cetus/dū con
ueniūt seniores/videte de verbo hoc. p̄ser/
tim cū teneamus certissimā xp̄i pmissionē
dicētis. vbi duo vel tres ꝛc̄. Audiuimus p̄
terea letanter et gaudēter q̄ cōgregabūt̄ ꝛc̄.
C Atuero ne plixior vel euagatior sermo
tedio sit vel oneri. coartamus si placet totā
dicēdoꝝ materiā totāqꝫ deductiōeꝫ thema
tis ad q̄ttuor sn̄ias sumptas ex themate ex
verbis ipi ptinus appositas. Et videam⁹
quid in illis loquit̄ deus. q2 loquit̄ pacem
in plebē suā. Postq̄ꝫ enī dixit dn̄s p Ozee
Congregabūtur filij isrl' et filij iuda pari/
ter p p̄ma sn̄ia/mox subiūxit et ponent sibi
caput vnū/ecce scđam sn̄iam. Et ascendēt
de terra/ecce tertiā/q2 magnus dies israhel
ecce quartam. C Incipientes ergo ꝓsequa
mur et inuenimus puto cās q̄tuor sufficiē
tes/q̄re cōgregabuntur filij isrl' et filij iuda
pariter. Ipi eniꝫ q̇ sunt ppl's vnus dei. se/
da nunc diuisione ꝓh nefas dispsi sunt/ve
lut olim in figura sub roboam et Ierobōā
cōtigisse meminit scriptura. iij. Rꝫ. xvij Et
est tanqꝫ materialis aliq̄ rō et cōfusa hmōi
cōcilij celebrādi. C Inuenim⁹ p̄terea cām
finalē luculēter expssam in altera sn̄ia. Et
ponēt inq̄t sibimet caput vnū. C Deniqꝫ
tangit̄ cā dispositiua et velut efficiens cele
brationis hui⁹ cōcilij dū idcit̄ in altera sen
tentia q̄ ascēdent de terra/et q̇d terra nisi
ce nisi terrenus affectus. Quid igit̄ ascen/
dere de terra nisi de terrenis affectibꝫ quibꝫ
oppsi sunt hactenus multi. ad spūales et
diuinas affectiones se potenter erigere/et
erigendo salubriter ascēdere/tanqꝫ audirꝫ
quisqꝫ de excelso clamantē deū. exurge qui
dormis. Et rursus. Surgite postqꝫ sederi
tis. C Habemus p̄terea cām quodāmodo
formalē/et ad hui⁹ celebratiōem cōcilij vi/
uifice pparantem. q̄ forma est semen dei vi
uum et efficax semen spūssancti hn̄s virtu
tem formatiuam et reformatinam toti⁹ vni
tatis/totius ecclesie corpis/in vna fide et
spe et caritate sub vno deo et dn̄o p omneꝫ
iuncturam s̄m deductiōem apl'i ad Ephe
sios. iiij. Qđ notat̄ in hoc verbo iezrahel
qđ interp̄tatū sonat idē q̄ semen dei vel se
minauit deus. Et q̄le semen istud: Plane
illud de quo alibi ꝓpheticus sermo dic̄ Ni
si dn̄s exercituū reliquisset nobis semē qua
si zodoma fuissemus/et q̄si gomorra simi/
les essemus ysa. p̄mo. Gratias tibi de⁹ isrl'
qm̄ accessit nūc dies magnus isrl' magnus
scꝫ dies seminis dei. qđ habet in se artem ꝛ
virtutē viuificam. qua misticū corpus ec/
clesie se viuificare potest et vnire salubriter
in cuius efficacia et virtute congregabunt̄
filij isrl' et iuda pariter. C Bene hec iacta
sunt fūdamenta/sicut ex cicerone sumit la/
ctantius Hec autem fundamēta sunt pfe/
ctibilitas eccie p congregationē/vt cā ma/
terialis. ordinabilitas ecclesie vt ad vnius
capitis positionem. vt cā finalis. intelligi/
bilitas in epikeyando seu interp̄tando/vt
efficiens. Insita fecūditas in se conuersan
do vt formalis dispositiua C Supedifice
mus fabricam quadrangularem quattuor
consideratonū p̄ncipaliū ad erectionē ed
ficij p̄sentis congregationis ampliorem

p

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-407-ii/0310
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG